

ƏbdülXaliq Hüseynovun ana laylası

Müddətli hərbi xidmətdə olan övladlarına baş çəkmək bizim ailələrdə adət halını alıb. 2020-ci il pandemiya olduğundan ata-anaların çoxu oğullarının yanına gedə bilmədi, bu da bir nisgil oldu onlara. Mühəribədən sonra görüşdülər övladları ilə: kimi sağ-salamə, kimi yaralı qayıtdı evinə-obasına. Kimi şəhid oldu. "9 ayın əsgəri oldu balam. Atası andiçmə mərasiminə getsə də, mən pandemiya görə 9 ayda yanına da gedə bilmədim. Bir də öyrəndim ki, döyüşür uşağım. Telefonla danışanda güllə səsləri, partlayış eşidirdim arada. "Bu nə sədi?" soruşanda "Ana laylasıdı, ana" deyirdi balaca balam"- hələ də "balaca balam" deyir düşmənin gözü tökən oğluna göz yaşlarını saxlaya bilməyən Xubzər Hüseynova.

Niyə belə deyirdi qəhrəmanım? Bəlkə hələ ana laylasına ehtiyacı vardı? Bəlkə sevdiyi torpağın əzadlığı, rahat nəfəs alması üçün bu səslərə ehtiyacı olduğunu bildirdi? Bəlkə bu səslərin altında yuxuya gedənləri düşündürdü? Bəlkə yurduna əzadlıq verən hər səs onun üçün ana laylası qədər doğma, şirin idi? Heş kim bilmədi bunu...

Bir özü bildi ki, qələbədi, torpağa "sən əzadsan" deyərək çalmaqdı bu.

Hamının Xaliq dediyi Əbdülxaliq Kamil oğlu Hüseynov 20 sentyabr 2000-ci ildə Bakının Nardaran kəndində anadan olub. Bilgəhdə indi İnteqrasiya təlimli internat məktəb adlanan 11 nömrəli məktəbdə ibtidai təhsil alıb.

Məktəb internat tipli olduğundan burda valideyn qayğısından məhrum uşaqlar üçün ayrıca siniflər də olub. ƏbdülXaliq orta təhsilinə 295 nömrəli məktəbdə davam etsə də, valideyn qayğısından məhrum uşaqları unuda bilməyib. Tez böyümək, pul qazanıb internat uşaqlarına yardım etmək arzusu daşıyıb ürəyində. 9-10 yaşından bu dərdli arzununu daşıyanlar nə qədər gördən?..

Orta təhsilini başa vurandan sonra çilingər ixtisasına yiyələnib, maşın ustası işləyib

-Xeyrixah idi qardaşım. Zəhmətsevərdi. Məktəbdə oxuyanda tətil günlərində işləyirdi. İstəyirdi özü pul qazansın. Yardım etməyi, hədiyyə verməyi çox sevirdi, hədiyyə verəndə özü də sevinirdi. İnternat uşaqlarına yardım etmək üçün də pul qazanmağa çalışırdı. Birinci sinfə onunla getmişəm. Mənim üçün də, müəllimim üçün də çiçəklər almışdı. Məktəbdən də birlikdə gələrdik. Bir gün dərstdən çıxanda onu görmədim, ağladım, elə bildim mənə qoyub gedib. Tez yaxınlaşdı "heç sənə qoyub gedərəm" deyib qucaqladı məni. Amma getdi...- Susur Günel. Gözləri uzaqlara yollar. Yəqin məktəb yollarında bir vaxt əl-ələ gəlirdi qardaşını axtarırdı. -Çox istəyirdi mən ali təhsil alım. Deyərdi ki, mən oğlanam, fəhlə də işləyərdim, usta da, çilingər də, amma sən oxumalısan. Bu il imtahan verdim. Qardaşımın arzusunu yerinə yetirdim. Tələbə oldum.

Müəlliməsi Zülfüyyə xanım Rəşidova da ƏbdülXaliqin vətən sevgisindən, anım günlərində, vətənpərvərlik mövzusunda olan tədbirlərdə həmişə fərqləndiyindən danışdı.

Hüseynovlar ailəsində dörd övlad böyüyüb: İsmayıl, ƏbdülXaliq, Günel və Xədicə. Oxşarlıqları olsa da hərəsinin öz aləmi, öz xüsusiyyətləri olub.

- Xaliq fərqliydi. Oğlum dəcəl idi. Enerjili idi. Onu elə buna görə daha çox sevirdim.

Elə bil həmişə axtarışda idi. Yaxşı oxuyurdu, hər şeylə maraqlanırdı. Hərbiyə də marağı vardı. İdmançı idi. Cüdo ilə məşğul olurdu. Yarışlarda həmişə fərqlənirdi. Yorulmaq bilmirdi. Çox qoçaq idi. Nəvəm onun adını daşıyır, o da əmisi kimi qorxmaz olacaq.- deyir Kamil Hüseynov.

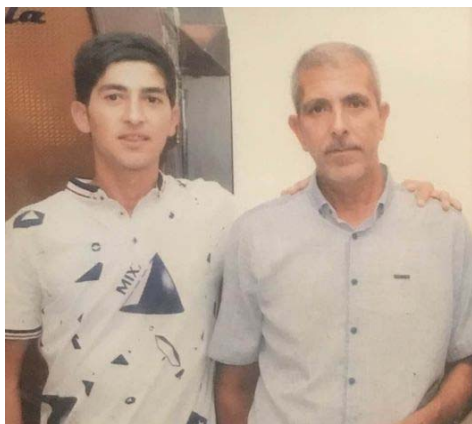
Respublika və Bakı yarışlarında iştirak edən, dəfələrlə yaşlıları arasında birinci, ikinci, üçüncü yerlərin qalibi olan ƏbdülXaliq

2020-ci ilin yanvarında müddətli hərbi xidmətə çağırılır. İdman bacarıqları, cəldliyi, məsuliyyəti ilə fərqlənir, xidmət zamanı da bir çox yarışlarda qalib olur. Atıcılığın sirlərini öyrənərək baş atıcı adını alır. Hələ xidmət zamanı hər telefon zəngində "torpaqlarımızı əzad edəndən sonra qayıdacam" deyir doğmalarına.

2020-ci ilin 27 sentyabrında başlayan haqq savaşında ƏbdülXaliqin döyüş yolu Tərtər-Ağdərə istiqamətində gedən döyüşlərlə başlayır.

Baş atıcı olan qəhrəmanımız düşmənin neçə-neçə canlı qüvvəsini, hərbi texnikasını sıradan çıxarırdı. Taliş və Suqovuşanın əzad olunmasında xüsusi igidlik göstərir. Döyüş yoldaşları indi də Xaliqin 5 əsgərlə birlikdə 50 erməniyə məhv edərək döyüş əhəmiyyətli postu ələ keçirməsini, onun igidliklərini yaxşı xatırlayır.

Fəqan Əliyevin sözlərindən: Can dostumdu, sirdaşımı. Silahlardan bacarıqla istifadə edirdi. Sərrast atıcıydı. Onunla özüm

mü güvənli hiss edirdim. Bizi düşmənin gülləsindən qoruyurdu. Amma özünü qəlpələrdən qoruya bilmədi. Bütün döyüş yoldaşlarımız üçün itgi oldu, amma hamıya nəsib olmayan ali məqama ucaldı.

Şəxsi şücaətinə, döyüşlərdə fərqləndiyinə, ərazi bütövlüyümüz üçün göstərdiyi igidliyə görə Azərbaycan Respublikasının prezidenti cənab İlham Əliyevin sərəncamı ilə "Cəsür döyüşçü", "Vətən uğrunda", "Suqovuşanın əzad olunmasına görə" medalları ilə təltif olunub 19 yaşlı qəhrəmanım.

- Bütün davranışı ilə yaşından böyük kimiydi. 10-11 yaşında elə bilirdin 15 yaş var. Demə çox böyük imiş oğlum.

Doğru dedi ana. Hələ uşaq sandığımız oğullar 27 sentyabr gecəsində böyüdülər. Cəmi 44 günə böyüklüyü bizə həm anlatdılar, həm yaşatdılar.

ƏbdülXaliq Hüseynov 16 oktyabrda Suqovuşan döyüşlərində şəhid olur. Onu hərbi xidmətə bir ailənin oğlu kimi ailə üzvləri, yaxınları yola salmışdı. Dönərək bütün kənd əhalisi, yüzlərlə insan qarşıladi. Böyüdüyü evdə Rəhimxanım ziyarətqahına izdiham yola saldı. O, hər birimizin oğlu oldu.

Dəfnindən bir-neçə gün sonra Xaliq böyük qardaşı İsmayılın yuxusuna gəlir, "bu sənədi sənə gətirmişəm, burda mənim adım yazılıb, oğluna verərsən"- deyir.

ƏbdülXaliqin şəhid xəbərindən bir-neçə gün sonra kiçik Əbdül Xaliq dünyaya gəlir. Sevgiyə böyüyür, sevinir, gülür. "Əmisinə oxşayır" deyirlər. Taniyanlar hamısı Xaliqin gülərüzlü olduğunu vurğulayır. Bütün görüntülərdə, şəkillərdə onun üzündə nurlu gülüş var. Açılan sərbahlara Günəş kimi işıq saçır ƏbdülXaliq Kamil oğlu Hüseynov.